Unealta numărul unu a leadershipului

On August 22, 2019

Învață să iei asupra ta momentele în care celălalt nu este aliniat la sine, și să le metamorfozezi în experiențe de viață care încep cu intensitatea emoției pe care i-o transmiți cuiva într-o împrejurare mai presus de voința sa.

Am găsit ieri pe website-ul www.alinastoicovici.ro această poveste. *Este despre un om de știință din Phoenix, Arizona, care a vrut să testeze o teorie. Avea nevoie de un voluntar care nu avea nimic de pierdut. În cele din urmă l-a găsit, era un condamnat la moarte care urma să fie executat în scaunul electric, în penitenciarul St. Louis din statul Missouri.*

Omul de știință a propus condamnatului următoarele: să participe la un experiment științific ce consta în efectuarea unei mici înțepături, cu scopul ca sângele său să se scurgă încet până la ultima picătură. El a explicat voluntarului că are șanse minime să supraviețuiască, dar oricum, moartea lui ar fi fără suferință sau durere; nici nu ar fi observat.

Omul condamnat a acceptat, pentru că a muri în acest fel era mai bine decât să moară în scaunul electric. L-au pus pe o targă și i-au legat corpul astfel încât să nu se poată mișca. Apoi au făcut o mică tăietură pe încheietura mâinii și au pus sub mâna acestuia un mic borcan de aluminiu.

Tăietura era superficială, doar până la primele straturi de piele, dar era suficientă pentru ca el să creadă că i s-au tăiat efectiv venele. Sub pat, a fost plasată o sticlă de ser cu o mică supapă care regla trecerea lichidului, sub formă de picături în borcanul de sub mâna acestuia. Condamnatul, putea auzi picurarea și număra fiecare picătură din ceea ce credea că este sângele lui.

Omul de știință, fără ca cel condamnat să-l vadă, închidea supapa, astfel încât picurarea să scadă treptat, cu intenția ca acesta să creadă că sângele lui se termină.

Odată cu trecerea minutelor, chipul acestuia își pierdea tot mai mult culoarea. Ritmul cardiac i-a crescut și l-a făcut să-și piardă aerul din plămâni. Când disperarea a ajuns la punctul maxim, omul de știință a închis complet supapa și apoi condamnatul a suferit un atac de cord și a murit.

Omul de știință a reușit să demonstreze că mintea umană respectă cu strictețe tot ceea ce percepe și ceea ce individul acceptă, fie pozitiv, fie negativ, acționând asupra întregii noastre părți psihice și fizice. Totodată această poveste ne lasă o învățătură foarte interesantă. Omul de știință i-a dat omului o posibilitate de viață, dar aparent condamnat, omul a pierdut-o.

Leadership: Intensitatea trăirilor pe care le generează autoritatea ta are un puternic impact asupra tuturor formelor de manifestare ale oamenilor cărora nu le este frică să experimenteze un nou fior ca să se elibereze de orice durere?

Unealta numărul unu a leadershipului este transpunerea ta în trăirile celorlalți, ca mijloc de expunere a unei imagini care deschide orizonturile, dar fără să creezi o lume ireală. Asta nu înseamnă să îți limitezi activitatea științifică la trăirile greu de suportat ale altora, refuzându-le micile "alinări" de moment. Dar ca să te regăsești în trăirile oamenilor, ca să simți trăirile lor în sufletul tău, ca să le ghidezi trăirile în direcția dorită de tine, trebuie să le

înfățișezi o imagine care nu abolește realul, ci îl lărgește și îl adâncește dincolo de întruchipările sale imaginare.

De fapt, leadershipul vizează interacțiunea omului cu o imagine indusă în conștiință și în suflet, având o importanță deosebită în stimularea intelectuală și lărgirea orizontului. Cel mai mare impact îl are liderul, sau omul de știință care reușește să captureze toate detaliile unei povești de viață senzaționale pentru a oferi omului o imagine completă asupra unui personaj excepțional. Iar cea mai senzațională poveste de viață o reprezintă confruntarea omului cu sinele.

Trebuie să mergi până în punctul de maximă tensiune unde abia mai e posibil ca omul să-și trăiască viața, acolo unde se află reflexul pur al spiritului liber, liber de a lumina începutul, și să-i redai omului întregul trăirilor pe care le poate avea în preajma unui om de excepție.

Ceea ce ar trebui să îi liniștească pe oameni (și să îi ghideze în trăirile lor) este extinderea posibilității de viață la nivel de emoție, improvizând o metamorfozare între corpul uman și mediul înconjurător. Fii un regizor, învață să improvizezi o metamorfozare între faptele sociale ce se succed în curgerea vremii și potențialul de maximă de acțiune al oamenilor, astfel încât să contribui la armonizarea trăirilor lor sufletești cu ceea ce ce petrece în mediul înconjurător.

Ceea ce spun acum cu atâta încredere, tu însuți vei fi capabil să transformi în realitate cu autoritatea propriei experiențe. Sunt alții care caută într-o experiență de viață tocmai lucrurile care li se par imposibile în trăirile lor spunând „gata, te-am demascat”, în timp ce alții caută provocarea înainte de expirarea timpului de viață.

Leadershipul reprezintă testul la care ești supus atunci când tu însuți îi supui pe ceilalți oameni la același test intermediar care îți trădează slăbiciunea: "nevoia de a crede în ceva până la capăt."

Unealta numărul unu a leadershipului este trăirea căreia încerci să-i grăbești manifestarea într-un moment în care cineva se consideră pierdut, dar care nu trebuie să aibă efect de bumerang asupra conștiinței care îți spune că n-ai făcut bine. Mai bine este să-i oferi omului o oportunitate de a reflecta la trecut, decât să-l supui unui experiment științific care îi pune la grea încercare nervii și emoțiile.

Fii capabil să te transpui în trăirile celor din jur înainte de a fi tu însuți corabia care se scufundă.

Source: https://neculaifantanaru.com/unealta-numarul-unu-a-leadershipului.html